

POLARIS

3-2020

Časopis orientačních běžců klubu SK Žabovřesky

Fotka z obálky:

Účastníci tábora – Kralovice 16.–23.8. 2020

S podnadvpisem:

Poprázdnninové lyrické vydání

Úvodem

Krásné dobré ráno/poledne/odpoledne/večer všem. Bohužel, je to tak. Prázdniny už většině z nás skončily. Některým letos dokonce trvaly 5 měsíců! Prázdniny vždycky provází vícedenní závody a nejedno soustředění. Bohužel letošním Švédskem se stalo soustředění na Liberecku a z letošní Ceny střední Moravy nikdo novou členku nemá. Naštěstí se ale koronaviru víc akcí překazit nepovedlo, tak si o těch nepřekážených pojďte něco přečíst v letošním prázdninovém čísle.

Klárka B.

Soustředění Svratouch

Thea C.

Fotky: https://andrea.fir.rajce.idnes.cz/VT_Svratouch_7_2020

Soustředění Liberecko

Na soustředění do Jizerek jsme se vydali v sobotu v ranních hodinách. Podle pokynů vedoucího zájezdu Jendy jsme si nabalili plavky do horní části zavazadla, koupání po cestě se ale nakonec neuskutečnilo. Naopak některým cesta trvala dýl, než se očekávalo, takže jsme se po příjezdu v rychlosti ubytovali a téměř ihned vyrazili na úvodní trénink na Slovance. Zázemí jsme měli na Potkávárně u Havrana. Majitelé i provozní byli moc milí a vstřícní, a tak celé soustředění proběhlo bez větších komplikací. Poté, co jsme se seznámili se všemi, kteří se o nás po dobu pobytu starali, byla večeře. Na tu jsme všichni byli zvědaví, protože podle prvního jídla už se většinou totiž pozná, v jakém duchu se budou nést jídla následující. Na večeři byla koprovka, ke které každý dostal dokonce 3 vajíčka. V duchu kopru se pak nesla i některá další jídla, z čehož někteří nebyli nadšení. Naštěstí bylo možné využít alternativní varianty kopr free. Po večeři na nás čekala vždycky ještě buchta, z čehož byla nadšená zejména jedna nejmenovaná dorostenka, která byla jednou spatřena, jak si dává dokonce tři kousky. Jednou byl místo buchty meloun. Anonymní zdroj udává, že nejvíce melounů snědl Jenda Zháňal.

V průběhu soustředění jsme absolvovali spoustu nádherných tréninků v krásných, zato ale náročných terénech Jizerských hor. Součástí byl i jednodenní výjezd do dějiště světového poháru na Valdštejně, či účast na druhé etapě vícedenních závodů Sandstones. Když zrovna nebyla odpolední fáze, tak dorostenci posilovali nebo hráli volejbal. My starší a unavenější jsme místo toho hráli hru Krize středního věku nebo popíjeli kávu a pozorovali dorostence z bezpečí houpací sítě. Večer jsme se většinou věnovali rozborům odběhaných tréninků, což bylo přínosem oproti minulým létům, ne vždy se totiž vyplatilo běžet asertivně na buzolu.

Celkově bylo soustředění opravdu povedené, dokonce i počasí nám vyšlo náramně. Na závěr si myslím zaslouží poděkování všichni, kteří se podíleli na přípravě soustředění, ale i roznosu a sběru tréninků, takže díky všem!

Terka O.

Výsledky Sandstones: <https://sandstones.ok-doksy.cz/cs/vysledky>

Tábor

Óda agentská

Kdo to leze ze své skrýše?
Je to hnusný terorista.
Hází na nás bombu z výše
nebo hrozný virus chystá?

Proto vezmem' do výcviku
perspektivní agenty,
kteří zvládnou v okamžiku
výcvik, zbraně, patenty.

Agenti se dobře školí.
Nedělní les: temný, pustý.
Jako vosy na kofoly
vrhají se na kontroly.

V pondělí je bitva lítá.
Voda stříká, barvy barví

„Plnou dávku do něj narvi!“
Mrtvý bod se nepočítá.

Křik se nad pažitem nese
Stříkačka je naší zbraní:
„Kdo je živý? Rychle za ním!“
Poslední bod rozpije se.

Po večerech mozek hučí
nad kvízy, co nejsou snadné.
Když jim v břicho hlady kručí,
dobré jídlo do nich padne.

V lesích jámy, kameniště,
borůvčí a spousta mechu.
Ze cvičiště na cvičiště
běhat chtějí bez oddechu.

V úterý jdou hledat body
- odpaliště s hlavicemi.
Agenti hned luští kódy,
opět zachraňují Zemi.

Ve středu je čeká mise
na lodi, či jen tak pěšky.
Když Berounka rozvodní se,
trefit šlajsnu je dost těžký

Ve čtvrtek zavolá Musk:
„Haló, pomoc, buďte lask-
aví. A jedním šupem
pomozte mi s hyperloopem.“

Agenti fakt cobydup
natěží si suroviny,
srovnají zem do roviny
a postaví mu hyperloop

Auta staví bez ustání
plná vynálezů tajných
i kdyby je chytil hajný,
mají skvělá maskování

Nutno zmínit, že i v noci
neztratí se v pustém lese.
Je to zkrátka skvělý pocit,
když na konci najdeme se.

V pátek zápolení s mapou,
bory šumí po skalínách.
Agenti vše skvěle chápou,
zdrží se jen na malinách.

Večer na základnu vnikl
padouch z neznámého pluku
Lence v lese zlomil ruku.
Odvoz do města se šikl.

V sobotu zní pokřik zrána.
Koule sviští kolem uší,
armády do sebe buší.
Adrenalin! Vlajkovaná!

Krize přišla, bomba bliká,
lidé ječí s děsem v oku,
padouši jdou do útoku,
odpočet už světu tiká.

Agenti jsou vycvičení.
James Bond pije odvar z máty.
Nic těžkého na tom není
přestříhat ty správné dráty.

A to je skoro celá story.
James Bond mizí na pozadí.
Nestíhá už, no tak sorry.
Přišli noví, lepší, mladí.
Přišli noví, lepší, mladí.
Přišli noví, lepší, mladí.

A pro ty, kteří nechtějí dešifrovat průběh tábora z rýmů, přikládám stručné hlášení. Skupina vytipovaných perspektivních agentů započala svůj výcvik v neděli v lesích u Kralovic. První trénink v orientaci se konal v krásně průběžném lese hned za táborem. Je radost běhat v místech, kde se zatím kácí jen sporadicky, maliní a kopřivy skoro neexistují a dobře průběžný les je plný kamenů.

Základna je jedna z nejlepších, co jsme v posledních letech měli k dispozici. Spousta prostoru mezi chatkami, koupací rybník hned za areálem, výborné vaření, sympaticky fousatý personál a luxusní sprchy – což na orientáckém táboře člověk po tréninku ocení.

V pondělí vyrážíme na trénink na asi 4 km vzdálený kopec – opět luxusní terén s pozůstatky drobné těžby. Odpoledne si týmy změřily své síly ve Válce barev. Tradiční hře, při které si všichni připraví bílá trička: nasypou potravinářskou barvu na jejich rubovou stranu a přelepí 4 vzniklé body izolepou. Pak už stačí jen natáhnout vodu do stříkaček a stříkat – živý je ten, komu zůstal alespoň jeden nerozpitý bod. V bojovce si velmi dobře vedli ti nejmenší, na jejichž mrštnosti velmi často záviselo pořadí, v jakém byly jednotlivé týmy zcela zlikvidovány. Zkrátka mrňousi byli často velmi nenápadní a vydrželi v boji dlouho.

Večerní programy zahrnovaly pestrou směs kvízů a tvořivých her – z nichž nejzajímavější byla stavba agentského auta z kartonových krabic – a následná prezentace, při které mnozí agenti byli paralyzováni téměř smrtelnou dávkou smíchu.

Úterní trénink vedl okrajem močálovité přírodní rezervace, les byl plný úžasných mechových koberců. Odpoledne čekala týmy šifrovací hra, s níž se všichni velmi dobře poprali – žádný tým nakonec nepotřeboval nápovědu k dokončení trasy, která obsahovala 10 šifer!

Ve středu starší část tábora sjela Berounku od Dolanského mostu do Libína. Hladina vody, kterou zvedly silné bouřky, naštěstí v noci z úterý na středu částečně opadla. Berounka tak byla sice kalná, ale pohodlně sjízdná, pokud tedy na jezech posádky správně trefovaly sjízdná místa a nevydaly se přes korunu jezu do mělčiny plné kamení. Mladší osazenstvo zamířilo do Plasů, kde se sice nedostali do slavného barokního kláštera (kvůli korona omezením a rezervacím), ale prohlédli si zoologickou zahradu.

Ve čtvrtek dopoledne potrápila týmy premiérová strategická hra Hyperloop. Týmy musely nejprve těžit suroviny, směřovat je za technologické „patenty“ (různobarevné lístečky) – a pak hledat v lese města (orientační body), kde získávaly „povolení“ ke stavbě hyperloopu. Tato povolení si hráči potvrzovali zpět v táboře v „kanceláři“. Na jedné mapě pak stavěli dle své strategie spojnice hyperloopu – cílem bylo propojit co nejvíce evropských měst. Mapa terénu pak byla ekvivalentem – modelem – této mapy Evropy. Premiérové hry jsou vždycky velká neznámá: bylo skvělé, že tuto strategii děti ocenily jako jeden z nejlepších programů.

Večer čekala na všechny trať v nočním orientáku, neztratil se nikdo.

Na pátek jsme vyrazili za mapou, asi 20 km auty a autobusem. Terén plný návrší, skalek a balvanů a nejrůznějších porostů byl skvělý. O něco horší bylo počasí – udeřilo vedro a zvlášť odpoledne už bylo obtížné rozpáleným lesem chodit, natož rychle běžet

Večer se odehrála zajímavá bojovka na pašeráky a agenty – dobrodružná a tajuplná hra bez baterek napumpovala adrenalin do žil hráčů. Bohužel těsně po skončení hry Lenka, která hru organizovala, zakopla a poranila si ruku. Záhy se ukázalo, že to nebude jen naraženina a Lenka odjela sanitkou do Plzně. Verdikt byl jasný po několika hodinách: ruka je zlomená.

Sobotní dopoledne hučel les poblíž tábora bojovými výkřiky. Tradiční vlajkovaná je hra, na kterou táborníci těší. Již několikátým rokem bojovku uvádíme v modifikaci, kdy se ve vlajkovišti vlajka nekrade, ale do vlajkoviště se vnáší – a hra se hraje na body (počty vnesených vlajek). Ve hře tradičně byli bojovníci, medicí, sběrači koulí – jedna role letos přibyla – každá armáda mohla vyslat do území nepřítele i špióny, kteří směli být označeni šerpou nepřítele. A přitom ve vhodném okamžiku, pokud nebyli rozpoznáni podle obličeje, zamíchat s bitvou...

Odpoledne slibovala předpověď počasí přívalový déšť, který se změnil jen na občasné přeháňky a mrholení. Není lepší počasí na záchranu světa, než pošmourné. Bomba byla odjištěna a na displeji začal ubývat čas. Něco přes 4 hodiny na záchranu světa! Týmy se vydaly do lesa, kde plnily nejrůznější úkoly, za které získávaly písmena do tajenky. Cílem bylo vyluštit znění tajenky, přejít do druhé fáze hry a na tajném místě v lese najít zakopaný kód k deaktivaci bomby. K deaktivaci bylo nicméně potřeba 8 kódů a každý tým mohl získat a vložit do počítače jen jeden. Nakonec to vyšlo o trochu delší fous, když do zničení světa zbývalo něco přes 20 minut a poslední tým zadal kód a přestříhl správný drát. Z bomby se v tu chvíli vysypal déšť bonbónů.

Kvůli dešti se večer nekonal táborák, ale vyhlásili jsme výsledky celotáborovky a zazpívali jsme si v jídelně. A sobota? Pěkně postavené štafety, při kterých si užily porce orientáku všechny věkové kategorie.

Agenti jsou vycvičení. Na záchranu světa i na podzimní závody. Tábora JAMES BOND 2020 zdar!

Ivoš C.

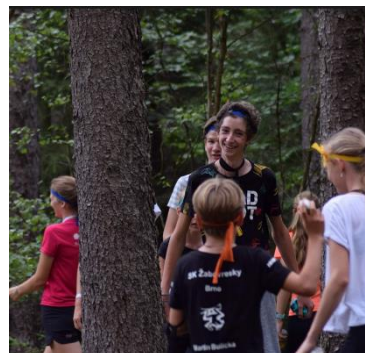
Hromada Fotek:

https://rkucerovalajce.idnes.cz/Tabor_ZBM_2020_Kralovice/1457258852

Bonus: Básničky účastníků

Na tábor jsme přijeli,
za pár dní jsme odjeli.
Hry jsme hráli každý den,
byly super jako sen.
Na výlet jsme dostali bagety
a k večeři byly i špagety.
V Berounce bylo dost vody,
někteří sjížděli vodní schody.
Při noční hře jsme běhali,
zuby jsme si zlámaly.
Na trénincích jsme běhali
a při vlajkovce zase házeli.
Cestou zpátky do Brna
přepadla nás korona.

Rea Coufalová a Tereza Kučerová

Orienták je moc fajn,
všichni si to užívaj.
Běháme a skákáme
a hrajem různé hry.
Zábava to je,
ale odpolední klid si taky zasloužíme.
Dostáváme svačinky
jako od maminky.
Jdeme se osprchovat, vyčistit zoubky,
a pak rychle do postýlky

Zuzanka Jágrová a Jolanka Bašeová

Orienták je moc fajn,
milujou ho všichni,
Mapy i buzoly
někdy i čipy.
Závody jsou fajn
hlavně když jsme veselí.
Běháme v lese,
je to fajn.
Jsme SK Žabovřesky Brno

Lucka Marková

ZBM už vyráží
z brněnského nádraží.
Cesta byla dlouhá tak,
protože nám ujel vlak.
V lesích furt běháme,
s radostí to děláme.
Okruhy byly krátké moc.

Běhali jsme celou noc.
Na kombotech buzoly blbnuly
do popisků jsme vběhnuli.

Kolotoč byl fakt skvělý,
někteří z něj vyletěli.

V rybníce je hodně řas,
plave tam i rybí vlas.

Bez zásuvek to dáváme,
na wifinu jen máváme.

Týmy měly divná jména,
zůstala však nezměněna.

Ve středu jsme jeli na Berounce,
velmi na nás svítilo slunce.
Drakoš všechny převracel,
pak se z toho pozvracel.

Brošák mluví strašně sprostě,
protože je z Blanska prostě.

Urbánek spí v autobuse,
bonbóny má ve své puse

Eda Petrášek + výpomoc Vojta K., Brošák, Káťa R. a Bětka

Kralovice

Pulci, žáci, dorostenci, dospělí,
jedou vlakem veselí.
Dneska ráno přesně v šest
měli jsme sraz na odjezd.

Chatky byly červené,
modré, žluté, zelené.
Dvoupatrové postele
skříňě hezké dřevěné.

Tréninky dobré,
ale trochu dlouhé.
Běhali jsme nočák,
byl to pěkný frčák.

Hráli jsme bitvu stříkací,
vytvořili auto lítací.
Pak jsme šifry luštili
a vodou se polili.

Eva H. a Anna J.

Sašovy memíky

PARAMETRY NA KLASIKU: MOJE NOHY:

Girls with the time machine:

I am your
granddaughter

Really?

Boys with the time machine:

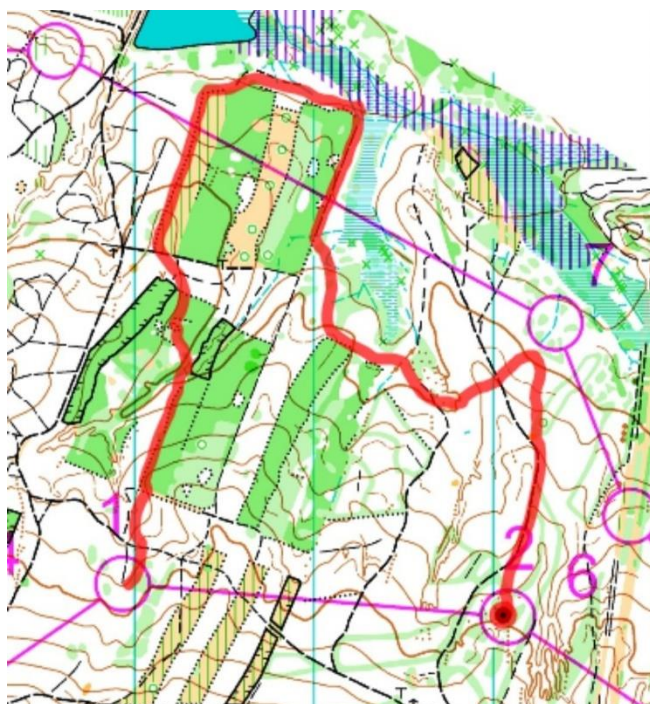
please don't
misspunch

OK

Saša

Chyba čísla

Sudá-lichá s Cáchymem. Osudová chybička.

Před samotným tréninkem jsme řešili zajímavou rozpravu na téma: "Když jeden z dvojice poběží úplně na random, či asertivně na pravé úhly, ten druhý s tím nic neudělá." Tak jsme se lehce zasmáli, ale nanutit se nám to bohužel nikomu nepodařilo.

Vyrazili jsme na trať. Shodou náhod – běh styl paměťák a laxní orientace – se však po pár minutách mého postupu začala v našem tandemu objevovat jistá nervozita. Jáchym už pomalu začínal tušit, že dříve či později úhybný manévr o 90 stupňů musí přijít, zatímco já se usilovně

snažil nedat najevo lehké zděšení, když po nahlédnutí do mapy buzola ukazovala, že dnes to pod čarou asi úplně nebude.

Podařilo se mi vytipovat, že zřejmě došlo k mírné záměně pasek a hustníčků a poměrně brzy jsem určil naši přesnou polohu s odchylkou na cca půl míle. Jakožto zkušený orieňták jsem tedy zvolil přibližný jihovýchodní směr, kde pravděpodobnostní funkce předpovídala umístění kontroly. Po několika minutách hloubavého běhu a pár

naprosto zmatených konkurenčních týmech, které jsme potkali v protiběhu, nakonec nebyl nejmenší problém vyčmuchtat první či druhou velkou cestu, která nakonec jednoznačně ukazovala k cílovému kontrolnímu stanovišti.

Můj parťák byl z tohoto výletu velmi nadšen a za odměnu jsme se tedy šli před další kontrolou porozhlédnout na panoráma, které nabízelo nedaleké pole. Po oběhnutí trestného kolečka jsme se již vydali na traťovou stíhačku, abychom zvládli ještě do konce tréninku doběhnout sběrače, kteří před námi již postupně skrývali lampiony. Což se nám ke konci samozřejmě podařilo.

Otík

Závěrem

Jestli jste se dostali až sem tak si toho velmi ceníme. Tohle číslo mělo samozřejmě vyjít už dávno, ale tentokrát nám to trvalo dát do kupy déle než normálně, tak díky za pochopení. Všechny prázdninové akce už máme sice za sebou, což znamená návrat do práce a do školních lavic, na druhou stranu konečně začíná sezóna, tak snad nám ji nezruší. Doufáme, že se teď zase se všemi budeme potkávat nejen na závodech, ale i na trénincích 😊. A pokud se doma nudíte, Trailtour končí až 18. října, tak vyražte na nejbližší etapu, ať nás ta Tesla ještě nepřeskočí.

Pokud byste se rádi podíleli nebo nám třeba jen chtěli poděkovat, vynadat, pište a posílejte cokoli (i drby) na polaris.zabiny@gmail.com. Sháníme také fotografie a adepty na rozhovory :D.

PS: Přeskakující Tesla je snad jen špatná upoutávka na příště... Díky Ondro

Obsah

Úvodem	2
Soustředění Svratouch	2
Soustředění Liberecko	3
Tábor	4
Bonusové básně	7
Sašovy memíky	9
Chyba čísla	9
Závěrem	10

Autoři:

Thea, Terka, Ivoš, Klárka, Jáchym, Eda, Ota, Evička H., Anička J., Lucka M., Rea, Terka K., Jolanka B., Zuzka Jágrová + fotografové, Dobra

Číslo 177.

XXII. ročník